

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010191
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3819010191.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 03.06.2019 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému O. C.

rozhodol:

Obžalovaný O. C., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom J. - B., Y. XX, t. č. vo výkone trestu v Hrnčiarovciach nad Parnou, je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí I. C., nar. XX.XX.XXXX a D. C., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13P 83/2010 zo dňa 20.10.2010, ktorej nadobudol právoplatnosť dňa 20.10. 2010, mu bola určená s účinnosťou od 01.09.2010 suma na výživné na syna I. vo výške 130,- euro a na syna D. vo výške 100,- euro, ktoré výživné je povinný platiť do rúk matky detí I. C., nar. XX.XX.XXXX, mesačne vždy vopred, najneskôr do 15. dňa v mesiaci, v období od 01.01.2011 do 03.06.2019 v Kamenci pod Vtáčnikom, okres Prievidza, v Bratislave, ako aj všade tam, kde sa zdržiaval, sa plneniu vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal tým, že nemal vážny záujem o prácu, pokiaľ bol zamestnaný, tak vyživovaciu povinnosť zamestnávateľom nenahlásil, v čase, keď bol nezamestnaný, sa nezaevidoval na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a nepožiadaval o sprostredkovanie práce, vo väzbe, ani v ústave na výkon trestu odňatia slobody vyživovaciu povinnosť nenahlásil, čím zostal dlhovať svedkyňi - poškodenej I. C. za obdobie od 01.01.2011 do 23.09.2016 sumu vo výške 7.030,- euro, synovi I. C. za obdobie od 14.01.2011 do 31.08.2012 a od 01.09.2013 do 03.06.2019 sumu vo výške 11.440,- euro a synovi D. C. za obdobie od 23. 09. 2016 do 31. 08. 2018 sumu vo výške 2.300,- euro,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

tým spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a za to sa

odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkyňu C.; podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil zápisnicu číslo listu 1 - 4, rozsudky číslo listu 97, 98, 101 - 107, uznesenie číslo listu 99 - 100, rodné listy číslo listu 108, 109, potvrdenie o návšteve školy číslo listu 110 - 114, správy číslo listu

129 - 160, 161 - 192, 197 - 200, 201 - 219, 220 - 234, 315 - 356, rozsudky číslo listu 246 - 296, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 357, registra trestov číslo listu 358 - 361.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní, okrem iného uviedol, že do apríla 2011 bol vo výkone väzby, potom bol prepustený na slobodu. Odvtedy sa snažil zabezpečiť si pracovný pomer. Aj keď si zabezpečil nejakú prácu, bola snaha zo strany NAKA a UBOK-u pripraviť ho o prácu. Podľa jeho názoru sa nevyhýbal práci, bol sa prihlásiť aj na úrade práce. Bolo to v Bratislave 4. Sice ho zaevidovali, neposkytli mu však žiadnu finančnú pomoc, hoci tvrdil, že má aj iné vyživovacie povinnosti. Je pravdou, že potom ušiel do zahraničia, bol na neho vydaný zatykač. Boli na neho viaceré zatykače, celkom 6, dobrovoľne sa prihlásil potom na políciu. Potom začal pracovať. V práci, kde bol zarobil len minimum. Boli na neho exekúcie. Potom opätovne utiekol za hranice. Nechce sa nejako obhajovať, niekedy prišiel za poškodenou a dal jej nejaké finančné prostriedky. Synom nakúpil čo potrebovali, chodievali spolu na dovolenky. Priznáva si, že za určité obdobie dlhuje finančné prostriedky. Nesúhlasí s tým, že nechcel platiť finančné prostriedky, že nechcel pracovať. Podľa jeho názoru dlžná suma nie je taká ako má byť. Na otázku prokurátora uviedol, že výživné platil rôznymi spôsobmi. Buď to zaplatil oficiálne, alebo prišiel za synmi a niekde ich zobral. Bol aj prípad, že dal synom finančné prostriedky a títo to zatajili pred matkou. Matke platil výživné šekom alebo do vlastných rúk. V každej práci, kde sa zamestnal nahlasoval, že má vyživovaciu povinnosť. Nejako nepremýšľal nad tým, že má povinnosť výživné platiť aj v prípade dospelého syna, ktorý chodí do školy. Výživné na synov riešil tak, že im nakúpil oblečenie a ďalšie potrebné veci. Má vedomosť, že v tejto trestnej veci je trestne stíhaný od roku 2010. Na otázku, prečo, teda nepredložil doklady, šeky, ktoré by preukázali uhradenie výživného uviedol, že jeho osoba bola diskriminovaná zo strany polície.

Svedkyňa C., okrem iného uviedla, že skutočnosti uvedené v obžalobe sú pravdivé. Obžalovaný od nej odišiel, keď bola tehotná. Musela požiadať o určenie vyživovacej povinnosti. Spočiatku to bolo tak, že platil 1.000 korún na I. a 600 korún na D.. Potom požiadala o zvýšenie vyživovacej povinnosti. Odvtedy ako bolo zvýšené výživné, nedostala vôbec nič. V súvislosti s tým poberala náhradné výživné. Syn I. v súčasnej dobe študuje, má štátnice. V súčasnosti študuje na vysokej škole. Študuje na dennom štúdiu. Syn D. už pracuje. Na otázku či má nejaké informácie, že by obžalovaný synom dával nejaké peniaze uviedla, že určite nie. Synom dokázala zabezpečiť výživu, nemala však dostatok finančných prostriedkov. Synovia netrpeli núdzou. Na otázku obhajcu uviedla, že od 01.01. 2011 nedostala žiadne finančné prostriedky od obžalovaného na výživné. Nedostala nič ani v hotovosti. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde uviedla, že dostala sumu 301,44 euro, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach; svedkyňa uviedla, že to, čo uviedla v prípravnom konaní je pravda. Žiadne ďalšie finančné prostriedky nedostala. Ak kúpil synom nejaké veci, bolo to ešte pred rokom 2010. Na otázku samosudcu uviedla, že suma 301,44 euro bola jediná suma, ktorú obdržala od obžalovaného od roku 2010 doteraz. Na ďalšiu otázku uviedla, že syn D. ukončil školu v roku 2018.

Na čísle listu 138 sa nachádza správa úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava 1 zo dňa 13.08.2014. Podľa správy obžalovaný bol v evidencii od 10.04.2003 do 17.06.2003 a v období od 14.04.2012 do 25.04.2012, kedy nespĺňal podmienku zárobkovej činnosti podľa § 6 ods. 2 písm. a).

Na čísle listu 142 sa nachádza správa úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava 1 zo dňa 09.11.2017, z ktorej vyplýva, že v období po 01.09.2010 bol obžalovaný evidovaný ako uchádzač o zamestnanie v období od 14.04.2012 do 25.04.2012.

Na čísle listu 205 sa nachádza správa firmy PANDA s.r.o. Bratislava zo 14.08.2014. Podľa správy obžalovaný bol zamestnaný od 01.07.2013 ako čašník, neskôr ako prevádzkar na dohodu o vykonaní práce. Po zistení, že menovaný si neplní pracovné úlohy a po zistení, že chýbajú finančné prostriedky uložené v trezore, ukončili s ním 12.08.2013 dohodu o vykonaní práce a podali trestné oznámenie. Pri nástupe do zamestnania uviedol, že má jednu vyživovaciu povinnosť so súčasnou manželkou.

Na čísle listu 206 sa nachádza správa ALVENA SK a.s. Bratislava zo dňa 25.07.2014, z ktorej vyplýva, že obžalovaný pracoval v uvedenej spoločnosti ako čašník na základe dohody o pracovnej činnosti od 01.06.2012 do 20.08.2012. Pri nástupe do zamestnania nenahlásil vyživovaciu povinnosť.

Na čísle listu 210 sa nachádza správa od spoločnosti X WEAR BETA s.r.o. Bratislava zo dňa 11.04.2016, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol zamestnaný v spoločnosti od 05.11. 2015 do 29.11.2015 na trvalý pracovný pomer. Tento bol zrušený podľa § 72 zákonníka práce v skúšobnej dobe zo strany organizácie.

Na čísle listu 212 sa nachádza správa DAZUN s.r.o. Bratislava zo dňa 21.03.2016, podľa ktorej obžalovaný u nich pracoval od 06.11.2015 do 01.12.2015 na dohodu o pracovnej činnosti. Táto bola uzavretá na dobu určitú a bola ukončená k 01.12.2015.

Na čísle listu 316 sa nachádza správa z Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava 1 zo dňa 02.05.2014, z ktorej vyplýva, že obžalovaný pri nástupe do výkonu väzby nahlásil

vyživovaciu povinnosť na dieťa S. C., nar. XX.XX. XXXX, keďže však nebol k 13.04.2012 pracovne zaradený, nebolo možné vykonávať zrážky z pracovnej odmeny.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykoná na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďou poškodenej I. C. na hlavnom pojednávaní a oboznámenými listinnými dôkazmi zabezpečenými vo vyšetrovacom spise, je preukázané, že obžalovaný v období od 01.01.2011 do 03.06.2019 sa úmyselne vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti na deti poškodenej I. C.. Za uvedené obdobie zaplatil len sumu 301,44 euro. Poškodenej I. C. za obdobie od XX.XX.XXXX do 23.09.2016 zostal dlhovať výživné 7.030 euro, synovi D.ovi C. za obdobie od 23.09.2016, kedy dovŕšil 18 rokov do 31.08.2018, kedy ukončil školu zostal dlhovať na výživnom 2.300 euro, synovi I.ovi C. za obdobie od 14.01.2011, kedy dovŕšil 18 rokov do 31. 08. 2012 a za obdobie od 01. 09. 2013 do 03. 06. 2019 zostal dlhovať na výživnom sumu 11.440 euro. Syn I. C. ku dňu vyhlásenia rozsudku 03.06. 2019 ešte neukončil vysokoškolské štúdium, z toho dôvodu v čase vyhlásenia rozsudku voči tomuto synovi ešte trvala vyživovacia povinnosť obžalovaného. Je potrebné konštatovať, že obrana obžalovaného na hlavnom pojednávaní bola vyvrátená vykonaným dokazovaním. Výpoveďou poškodenej I. C., oboznámenými správami Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava 1, správami bývalých zamestnávateľov obžalovaného je preukázané, že obžalovaný sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej vyživovacej povinnosti voči synom poškodenej I. C.. Nie je pravdivé jeho tvrdenie, že pri nástupe do zamestnania uvádzal túto vyživovaciu povinnosť, zo správ bývalých zamestnávateľov vyplýva, že v prípade, že vyživovaciu povinnosť nahlásil jednalo sa o vyživovaciu povinnosť voči súčasnej manželke a jednému dieťaťu. Poškodená I. C. po zákonomnom poučení ako svedkyňa a zložení prísahy svedka jednoznačne potvrdila, že obžalovaný s výnimkou sumy 301,44 euro žiadne iné výživné na dvoch synov za obdobie od XX.XX.XXXX až do 03.06.2019 nezaplatil a zostal tak dlhovať sumy uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. V prípade oboch synov vyživovacia povinnosť trvala aj po dosiahnutí plnoletosti, kým títo ukončili prípravu na zamestnanie, štúdiom. V prípade D. tomu tak bolo k 31.08.2018 a v prípade I. vyživovacia povinnosť v čase vyhlásenia rozsudku ešte trvala. V prípade I. bola výška dlžného výživného upravená, na rozdiel od podanej obžaloby, ktorá uvádzala k 25.02.2019 výšku dlžného výživného 11.050 euro, na sumu 11.440 euro ku dňu 03.06.2019. Výpoveďou poškodenej I. C. bola vyvrátená obrana obžalovaného z hlavného pojednávania, kde tento uvádzal, že plnil vyživovaciu povinnosť voči obom synom iným spôsobom a to jednorazovými nákupmi rôznych vecí synom a tým, že týchto zobral na jednorazové výlety. Poškodená I. C. uviedla, že ak aj boli nejaké takéto aktivity voči synom zo strany obžalovaného bolo to pred skutkom, pred XX.XX.XXXX. Táto doba nebola predmetom konania v tejto trestnej veci. Zo správ bývalých zamestnávateľov obžalovaného počas žalovaného obdobia vyplýva, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o doslova niekoľkotýždňové, nanajvýš niekoľkomesačné zamestnania, pričom napríklad zo správy firmy PANDA s.r.o. Bratislava vyplýva, že pracovný pomer voči obžalovanému bol ukončený v súvislosti s podozrením zo sprenevery finančných prostriedkov firmy. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný nemal záujem o dlhodobé zamestnanie, nemal teda úmysel zabezpečiť si dlhodobjší zdroj príjmov, ktorý by mu umožňoval plnenie svojej vyživovacej povinnosti voči poškodenej I. C.. Je zrejmé, že aj keď mal krátkodobé zamestnanie, mal určité finančné prostriedky, tieto ani sčasti nepoužil na plnenie vyživovacej povinnosti na synov poškodenej I. C. a je zrejmé, že finančné prostriedky použil na iné účely. Taktiež treba poukázať na tú skutočnosť, že obžalovaný bol opakovane šetrený políciou, boli na neho vydané viaceré príkazy na zatknutie, vrátane európskych zatýkacích rozkazov. Všetky hore uvedené skutočnosti viedli súd k tomu, že uznal obžalovaného vinným zo žalovanej trestnej činnosti. Podľa názoru súdu všetky zhromaždené dôkazy, s výnimkou obrany obžalovaného, tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti. Na základe týchto skutočností súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 11 krát súdne trestaný, v období posledných desiatich rokov bol 5 krát odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. 2T 68/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To 113/2017, právoplatným dňa 05.12.2017 za trestné činy podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu v trvaní 3 roky v ústave na výkon

trestu s minimálnym stupňom stráženia. V priestupkovom konaní postihnutý nebol. Správa z výkonu trestu neuvádza bližšie skutočnosti po obžalovanom.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce a dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery súd zistil, že v prípade obžalovaného existuje jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Vzhľadom na túto skutočnosť, s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona bola trestná sadzba upravená na 28 mesiacov odňatia slobody až 5 rokov. Súd potom berúc do úvahy skutočnosť, že v prípade obžalovaného sa jedná po viackrát trestaného recidivistu, ktorý bol odsúdený v relatívne krátkej dobe späť k nepodmienečnému trestu; uložil mu trest odňatia slobody nepodmienečný pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 30 mesiacov. Pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného, ktorú súd vidí najmä v tom, že obžalovaný úmyselne, vedome v období od XX.XX.XXXX až do 03.06.2019, čo je podľa ustálenej súdnej praxe spáchanie trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas; sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Poučenie:

Proti tomto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.